Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điển Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điển Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1638 29 tháng 11 năm 2026

Trí Triển

Thiên cơ Trời sắp xếp thức tâm
Trí triển minh tâm tự tiến thầm
Cơ hội cuối cùng tu là chánh
Thành tâm tu luyện cứu thân yên

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 2000

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có ĐạoTâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.
Kính bái,
Bé Tám

<u>Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:</u>

1) Những người thích moi móc chuyện đã rồi có hữu ích gì không?
2) Đường hướng nào là đường hướng thật?
3) Tu hành thế nào mới vượt khỏi không gian
4) Tình đời lạnh lẽo chừng nào ấm?
5) Ăn quá nhiều có hại hay không?
6) Trí tâm bất khuất là sao?
7) Tình thương và đạo đức xuất hiện lúc nào?

1) Montréal, 31-08-2000 12: 15 AM
Hỏi: Những người thích moi móc chuyện đã rồi có hữu ích gì không?

Đáp: Những người thích moi móc thị phi đều làm những chuyện không tốt

Kệ:

Moi móc thị phi chẳng ích chi
Khó tu khó tiến tạo sân si
Thích làm đảo lộn đều không tốt
Tạo khổ cho nhau chẳng ích chi

2) Montréal, 01-09-2000 2:00 AM
Hỏi: Đường hướng nào là đường hướng thật?

Đáp: Thưa đường hướng hư không là đường hướng thật

Kệ:

Qui không chánh pháp tự khai đường
Ý thức Trời cao thật khó lường
Trì trệ do mình tâm khó tiến
Trời cao vời vợi tự phân tường

3) Montréal, 02-09-2000 1: 15 AM
Hỏi: Tu hành thế nào mới vượt khỏi không gian

Đáp: Thưa thật tâm tu thì mới có thể vượt khỏi không gian

Kệ:

Thành tâm tu luyện vượt duyên phần
Thế thái nhân tình lý diệu thâm
Điêu luyện chính mình tâm tự thức
Thực hành chất phát tự tiến lần

4) Montréal, 03-09-2000 3: 15 AM
Hỏi: Tình đời lạnh lẽo chừng nào ấm?

Đáp: Thực hành chánh pháp điều hòa ấm

Kệ:

Quân bình tâm thức thầm hành tu
Giải bỏ trần tâm trí chẳng mù
Duyên đạo tình đời xây dựng tiến
Hành thông đạt pháp chẳng còn ngu

5) Atlantic city, 04-09-2000 4: 15 AM
Hỏi: Ăn quá nhiều có hại hay không?

Đáp: Thưa ăn nhiều có sức mà cũng khổ

Kệ:

Dằng dọc tâm thân không có lợi
Hành hạ cơ tạng khó thảnh thơi
Tự mình hạn chế là đều tốt
Tự giải chơn hành tưởng nhớ Trời

6) Atlantic city, 05-09-2000 12: 05 AM
Hỏi: Trí tâm bất khuất là sao?

Đáp: Thưa trí tâm bất khuất tức là cương quyết xây dựng chung một đường lối không thay đổi

Kệ:

Thành tâm dứt khoát tự tâm tu
Quí tưởng Trời Phật tự giải mù
Thanh tịnh trong lòng qui một mối
Thực hành chơn pháp tự phân bù

7) Atlantic city, 06-09-2000 6: 40 AM
Hỏi: Tình thương và đạo đức xuất hiện lúc nào?

Đáp: Thưa tình thương và đạo đức xuất hiện lúc biết tha thứ và thương yêu

Kệ:

Tình thương bát ngát lúc tâm thành
Chuyển thức thương yêu tự dựng hành
Rộng mở đường đi thuận tiến bước
Thực hành chất phát tự thành thanh

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Người tu

Tu thời độc lập yên vui,
Tâm minh đời đạo rèn trui thực hành.
Hướng tâm về cõi thượng thanh,
Sống trong Đạo Pháp tiến nhanh vui cười.
Thân tâm chẳng có biếng lười,
Giải mê phá chấp, người người đạt an.
Đạo tâm khai triển nhiều màn,
Khai thông đời đạo đàng hoàng hơn xưa.
Qui hồi chơn thức mới vừa,
Trí tâm thanh nhẹ, lại ưa luật Trời.
Tự mình minh cảm hợp thời,
Trời cao vẫn độ những lời chơn ngôn.
Cứu tâm dẫn tiến phần Hồn,
Về nơi thanh tịnh ác ôn tiêu trừ.
Chung vui họp mặt vui cười,
Giác tâm khi trí người người an vui.
Người tu tự thức đạo mùi,
Thơm tho dịu ngọt rèn trui hoài hoài.
Luật sanh sanh hóa an bài,
Ngày ngày phát triển, ngày ngày an vui.

Lương Sĩ Hằng
27-06-1993

THIỀN VIỆN QUY THỨC - KHÓA 3: "THĂNG HOA" –

Amphion les Bains, France - Ngày 16 tháng 6, 1988 *(tiếp theo)*

Cho nên nhiều người nói: "Tu thì tôi phải, vợ chồng phải diệt dục, không có gần nhau" đồ, này kia, kia nọ. Cái luật trong gia đình, không có luật hóa hóa sanh sanh, làm sao có người ta ngồi đây mà giảng đạo cho họ nghe? Cái đó là luật Trời!

Không có nói rằng "Tôi có vợ, có chồng… rồi tôi đi lấy bậy, tôi nghĩ bậy, tôi nghĩ người khác, tôi lấy người khác…"

Đó là tôi phạm luật rồi! "Phạm luật, tự hại tôi, làm cho thần kinh tôi bất ổn. Chia sẻ cái tình thương mà tôi đã nung nấu cho gia cang tôi càng ngày nó càng mỏng đi, thì cái nghiệp tôi càng ngày càng gia tăng; tôi chia bớt đi ra ngoài thì cái nghiệp tôi càng ngày càng gia tăng" đau khổ vô cùng.

"Tưởng đâu tôi thuyết phục được đối phương mà để đối phương mê tôi; té ra tôi giết tôi, mà không hay!"

Cho nên, phải trở về chính mình, trở về với chính mình, trở về với gia cang mình, ổn định gia cang mình, để tìm tình người trong gia cang mình và xây dựng hạnh phúc ngay trong gia cang mình: có vợ có con, có anh, có em, có chồng, có con; vui tươi là xã hội đều vui tươi.

Tại sao tình người chúng ta chưa biết, mà chúng ta cứ mong mong rằng, "Tôi đi, tôi nhất định là tôi đi tìm đạo"? Rồi thành ra tu hoài không có đắc đạo! Tình người không có, làm sao có đắc đạo?Từ tình thương giữa con người và con người không có, còn ganh ghét, còn giận hờn, thì làm sao mà tiến hóa nổi?

Cho nên, tình người là quan trọng, tình người là nhân đạo. Nhơn đạo được thì Thiên đạo mới chứng.

Nhơn đạo không có, làm sao Thiên đạo chứng?

Cứ ôm sự sân hận, tăm tối đó rồi tự hại lấy mình và làm khó khổ cho chính mình. Nhiều người đã làm như vậy trong cái xã hội này; nhiều người bạn thân tôi cũng vậy, chớ không phải là các bạn ở đây, cũng có cái tánh, kêu bằng, cứ ôm của, ôm tiền, mà quên bạn; rồi ôm thù, khổ tâm, không biết được giá trị của chính mình và không biết vị trí của chính mình, thành ta khổ càng thêm khổ thêm, bệnh này hết rồi diễn tới bệnh khác, trằn trọc ngủ không được, ăn không ngon, ngủ không yên.

Hỏi chớ, ai cấm mình, ai buộc mình, ai lấy cái dao đứng một bên kêu mình đừng ngủ? Ai lấy cái dao đứng một bên kêu mình đừng ăn?

Chính mình đã tạo khó khăn cho mình, thì ăn không được và ngủ không được.

Cho nên, hiểu cái điều này là trị bệnh, trị tâm bệnh được.

Mà muốn như vậy thì đằng này nó có cái pháp rồi : chỉ có cái niệm Phật nó quân bình à. Quân bình, nó cảm thức được rõ ràng sự sai lầm của chính nó, và nó nhìn nhận sự sai lầm của chính nó, nó mới tiến được.

Còn không có trực tiếp nhìn nhận sự sai lầm của chính nó thì không có bao giờ nó chịu sửa. Nhìn nhận sự sai lầm, không phải viết ra giấy mà không sửa. Viết giấy, không được!

Nhìn nhận ở trong tâm và sửa ngay, đó mới kêu bằng giải quyết.

Mà viết ra giấy rồi, rồi bữa sau tái phạm, làm làm chi, vô ích ?

Viết có 100 cái thơ người bạn nói, "Tôi ăn năn hối cải" ; nhưng mà bữa sau gặp người bạn, ngủ 3 ngày với mình là gây lộn! Đâu có được; không được!

Mình phải làm sao sửa ngay trong tâm thức của mình bằng thực hành, thì nó đúng cái nhịp thăng hoa, tư tưởng sáng suốt, gia đình hạnh phúc rõ ràng.

Có nhiều người tu đạo, tu, lo cho chính mình, điêu luyện, rút được lên trên bộ đầu thì chỉ có điêu luyện cái hào quang mình đi lên thôi, chỉ nhớ chỗ đó mà đi thôi, đừng có nhớ chuyện của thiên hạ. Nhớ chuyện của thiên hạ là ôm cái chấp rồi, rút trở lộn xuống rồi,làm sao tiến?

Cho nên chư Tiên, ngay 12 giờ trưa này, các bạn cứ nhìn lên mặt trời: Chư Tiên ngồi đó đang luyện hào quang; thiếu gì. Người ta ngồi người ta tham thiền đó, người ta luyện hào quang.

Tại sao người ta không nói những câu hay, nói, đặt những văn thơ giỏi, đi nói xuống trần gian nghe?

Nhưng mà không, Ngài chỉ ngồi luyện hào quang trung tim bộ đầu của Ngài; bất cứ ở góc nào chỉ ngồi thanh tịnh đó luyện hào quang càng ngày càng lớn, càng thanh nhẹ, càng mở hơn.

Đó! Cho nên chúng ta bây giờ những người nào rảnh rỗi, giấc trưa nên ngồi thiền, ngồi luyện trung tim bộ đầu cái hào quang đó cho nó càng ngày càng lớn hơn, mà cái lượng từ bi nó càng ngày càng mở hơn, nó mới ảnh hưởng người ta được, nó mới hóa độ quần sanh được.

Cái lượng từ bi mà eo hẹp, là hóa độ ai? Mình chưa xong mà độ ai? Nói lẻo lẻo mà độ ai?

Cho nên cái đó là cái quan trọng, thanh tịnh là quan trọng. Cho nên những người có từ quang thì sử dụng từ quang mới thấy,"Khi tôi tu thanh nhẹ, có từ quang, tôi tới nhà bạn đạo, tôi thấy tôi bước vô là không khí khác rồi, từ trược nó chuyển hóa một chút, một chút; tôi nói chuyện nó trở về thanh, tôi mới sử dụng cái tầm từ quang của tôi đi tận độ chúng sanh, tới nhà này thấy khác, tới nhà kia thấy khác, càng ngày càng lớn rộng."

Rồi mình thấy rằng giá trị điêu luyện hào quang thì cái từ quang của mình càng ngày càng lớn rộng, đi tới đâu mình chỉ làm cho mọi người an vui và không có bận rộn nữa.

Cho nên cái đó là cái cần thiết của nhân quần hiện tại, nhân sinh hiện tại; cho nên các bạn tu đây rồi lần lần các bạn sẽ đi, đi thăm người này, thăm người nọ.

Mà thăm để chi?

Để thử, thăm coi nó thử chúng ta, ta còn động không? Nó hại chúng ta, ta còn sợ không?

Khi mà ta hiểu vị trí của chúng ta rồi là vị trí tận độ, đâu có cần sợ chết nữa! Vô quái ngại; bất cứ chỗ nào chúng ta cũng đi, không có phải điều kiện chúng ta mới đi.

Cho nên điều này là điều cần thiết cho những người tu Vô Vi.

Trước kia tôi tu cũng vậy, tôi được ba mớ, rồi tôi đi đây đi đó, bị người ta chửi không à, chửi từ đầu chí cuối; bước vô nhà là nó chửi, nó chửi tới tấp; nhưng mà mình vẫn niệm Phật, thanh tịnh cho đến lúc nó thương yêu, hết chửi, ra về nó bắt tay và nó dặn "Bữa sau tới chơi!"

Đó; mình thấy cái thành công tu luyện.

Chớ bây giờ các bạn thấy cái gì? Phải trực tiếp như vậy các bạn mới học được đạo.

Mà không chịu trực tiếp như vậy đó, ngồi ở nhà lý luận, không học được! Nói thì được, mà ra gặp người ta, không được! Đâu có làm cái gì?

Cho nên phải trực tiếp, cái gì cũng trực tiếp điêu luyện tâm lẫn thân.

Như ngày hôm nay tôi đi đây đi đó, các bạn tưởng tôi sung sướng lắm? Thiếu gì người chửi mắng, ám hại, kể cả ma quỷ, giới ma quỷ cũng thử, cũng tới thử. Bây giờ được giảng ở đây, chớ trên kia là đã giảng rồi, đập đầu rồi, thử rồi, mới đem thực chất xuống đây để nói chuyện.Chớ không phải là người tối ngủ yên thân đâu, nhiều chuyện học lắm *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Đời đạo song tu là sao?

Bạn đạo*: Người tu Vô Vi làm như thế nào cho trọn vẹn nhiệm vụ của con người "đời đạo song tu"?*

Đức Thầy: Muốn "đời đạo song tu" phải cố gắng tu, hướng về thanh tịnh tu, hiểu mình nhiều hơn, nhiên hậu sự đối đãi ở trong gia cang mới thay đổi được. Còn chính ta không hiểu chúng ta, không hiểu sự sai lầm của chính mình làm sao đối đãi với người khác được? Có học lễ cũng lễ của ông thánh nào chớ mình chưa biết cái đường lối lễ giáo cần thiết đối đãi với nhau. !

(Thực hành tự cứu)

LỊCH TRÌNH ĐẠI HỘI VÀ CÁC KHÓA SỐNG CHUNG NĂM 2027

•

	Địa điểm	Thời gian
Khóa Sống Chung "Sức Khỏe và Tâm Linh NSW, Úc Châu.	Gwydir Motel & Carapark, Thermal Pools. NSW, Úc Châu. Úc -(Mob): 61 434 144 976, Email: lieuvuwan@gmail.com Úc -(Mob): 61 415 406 653, Email: esthernhung@yahoo.com VN -Tel. 09 1926 0151	**15 /03/2027 đến ngày 22/03/2027 -**
KHÓA SỐNG CHUNG TÌNH TRỜI SỐNG ĐỘNG	Du thuyền **<<Icon of the Seas>>** điện thoại (808) 497-5436. email mhstrinh@gmail.com	**03/10/2027 đến ngày 9/10/2027**

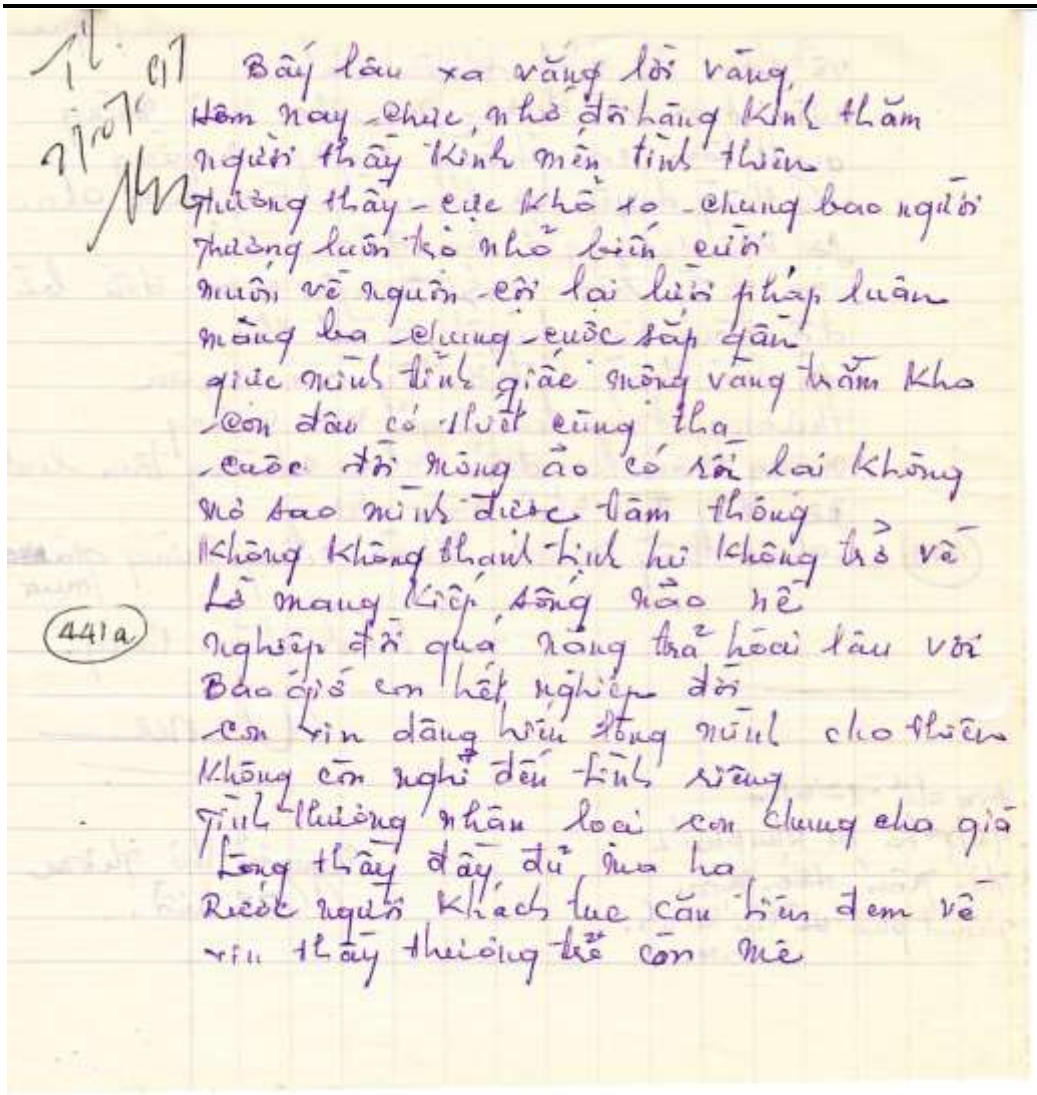

Bấy lâu xa vắng lời vàng,
Hôm nay chực nhớ đôi hàng kính thăm
người thầy kính mến tình thiên
Thương thầy cực khổ so chung bao người
Thương luôn trò nhỏ biến cười
muốn về nguồn cội lại lười pháp luân
màng ba chung cuộc sắp gần
giực mình tỉnh giấc mộng vàng trăm kho
con đâu có thiết cùng tha
cuộc đời mộng ảo có rồi lại không
mơ sao mình được tâm thông
Không không thanh tịnh hư không trở về
Lỡ mang kiếp sống nào nề
(441a) nghiệp đời quá nặng trả hoài lâu với
Bao giờ con hết nghiệp đời
con xin dâng hiến lòng mình cho thiên
Không còn nghĩ đến tình riêng
Tình thương nhân loại con chung cha già
Lòng thầy đầy đủ ma ha
Rước người khách tục căn tiên đem về
xin thầy thương trẻ còn mê

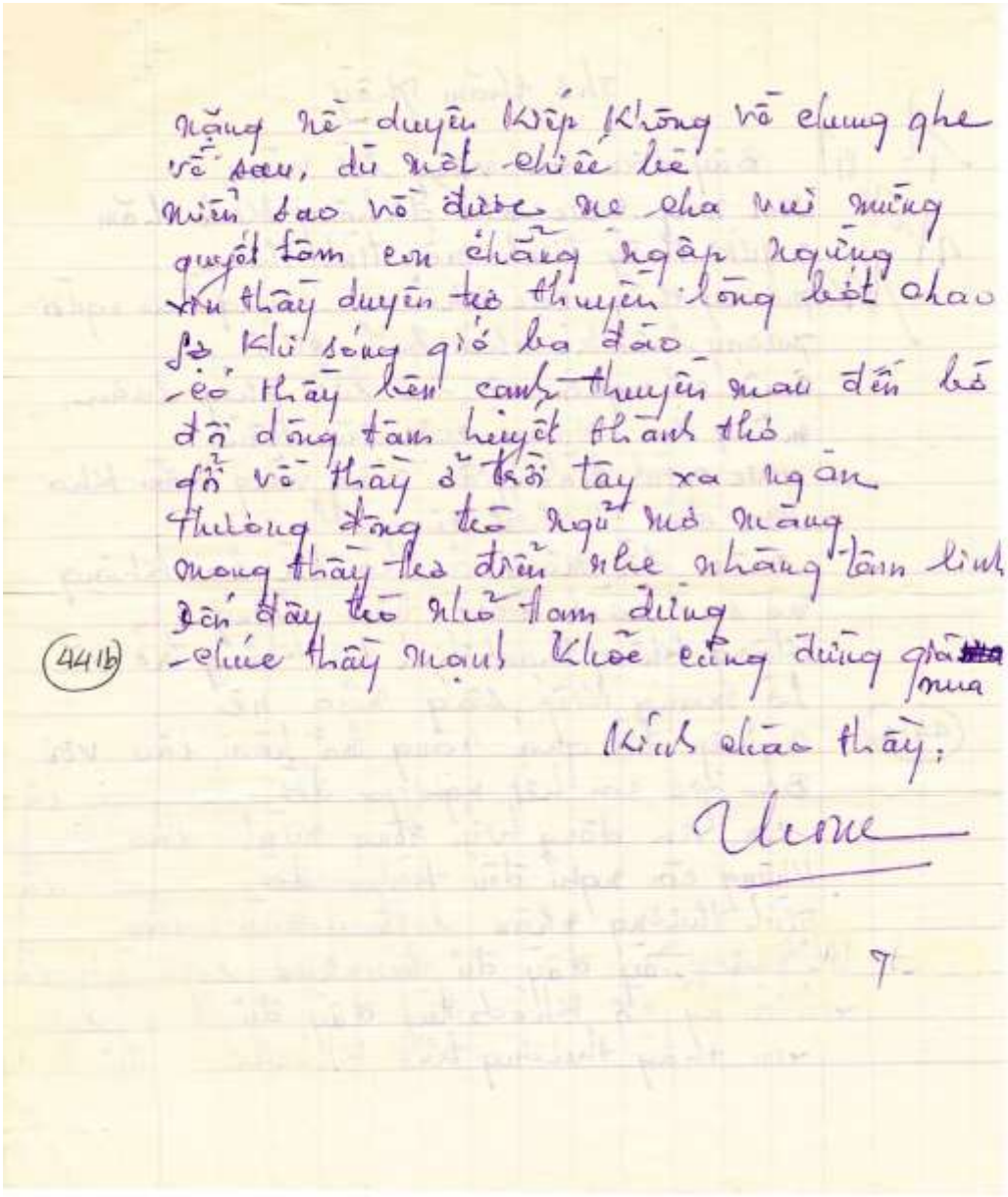

nặng nề duyên kiếp không về chung ghe
về sau, dù một chiếc bè
miền sao về được mẹ cha vui mừng
quyết tâm con chẳng ngập ngừng
xin thầy duyên trợ thuyền lòng bớt chao
sợ khi sóng gió ba đào
-có thầy bên cạnh thuyền mau đến bờ
đời dòng tâm huyết thành thơ
gởi về thầy ở khối tây xa ngàn
thương đông trò ngủ mơ màng
mong thầy trợ điển nhẹ nhàng tâm linh
đến đây trò nhỏ tạm dừng
(441b) -chúc thầy mạnh khỏe cũng đừng già nua

Kính chào thầy;

Thơm

7

Olympia, ngày 27/7/97

T con,

Nhận thơ được biết con tu
Giòng thơ tâm thức giải ngu giải khờ
Thế gian cảnh tạm bơ vơ
Bình tâm tu học thiên cơ hợp bàn
Đổi thay thay đổi nhiều màn
Trong không mà có vẫn an vẫn hòa
Tự mình thức giác phân qua
Qui hồn qui vía chan hòa tình thương
Tự mình thức giác mở đường
Từ bi hỷ xã yêu thương mọi người
Bình tâm cống hiến giọng cười
Trí tâm thơ thới người người cảm giao
Bình tâm học hỏi trước sau
Đường đi là một tự mau trở về
Hồn đà thức giác chẳng mê
Vui hành thanh tịnh chẳng mê cõi trần
Nguyện tu đóng góp một phần
Cùng chung tiến hóa cùng lần tiến lên
Tâm thân căn bản đạo nền
Có không không có vẫn quên thế tình
Đi đi lại lại một mình
Qui y Phật Pháp hành trình quang khai
Tu tâm khai triển tiến hoài
Giải thông đời đạo chẳng đày tâm thân
Bầu Trời thế giới nghĩa ân
(442) Tầng nào tầng nấy ân cần dựng xây
Tu tâm thức giác hằng ngày
Sửa sai tự tiến vui vầy cảm giao
Thế gian muôn sắc muôn màu
Trước sau hòa hợp đổi trao thế tình
Tự mình phát triển tâm linh
Tình ta là một hành trình quang khai

Trí tâm thức giác đồi mài
Chúc con vui hợp rõ tài Cha ban
Thế gian cho đến thiên đàng
Cùng chung phát triển cùng đàng tự tu
(443) Chúc con hồn vía an du
Thực hành chánh pháp trùng tu hoài hoài.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔVI (NAM CALIFORNIA)

Kính thưa quý bạn đạo,

Hội Ái Hữu VôVi (Nam California) kính mời quý bạn đạo cùng gia đình về TRỤ SỞ XÂY DỰNG VÔVI tham dự hai buổi họp mặt nhân dịp **Lễ Giáng Sinh 2026** và **Tân Niên 2027** như sau:

1. MỪNG LỄ GIÁNG SINH 2026
Chủ Nhật, ngày 20 tháng 12 năm 2026

CHƯƠNG TRÌNH GIÁNG SINH: 10:00 am – 2:00 pm

THỜI GIAN	**SINH HOẠT**
10:00 – 11:00 am	Thiền chung
11:00 am – 1:00 pm	Văn nghệ
1:00 – 2:00 pm	Ăn trưa

Kính mong quý bạn đạo dành chút thời gian đến tham dự để buổi lễ thêm phần đông vui và ý nghĩa. Đặc biệt, chương trình văn nghệ **" Đời Đạo Dung Hòa",** được thực hiện với tâm nguyện đóng góp của chị bạn đạo Phi Phi Mai.

2. MỪNG XUÂN 2027
Chủ Nhật, ngày 07 tháng 02 năm 2027
(Nhằm ngày mùng 2 tháng Giêng Âm lịch)

CHƯƠNG TRÌNH ĐÓN XUÂN: 8:30 am – 3:00 pm

THỜI GIAN	**SINH HOẠT**
8:30 – 9:30 am	Chụp hình lưu niệm cùng gia đình
9:30 – 10:30 am	Thiền chung
10:30 – 11:00 am	Xem video Đức Thầy chúc Tết, Hội trưởng phát biểu và phát bao thơ của Đức Thầy
11:00 am – 12:15 pm	Văn nghệ - được gia đình bạn đạo Tâm Lan phát tâm đóng góp
12:15 – 1:30 pm	Ăn trưa
1:30 – 3:00 pm	Đội cờ, trống làm lễ khai Xuân, múa lân và đốt pháo

Ước mong quý bạn đạo dành thời gian tham dự, cùng nhau hướng đến một năm mới **An Bình và Hạnh Phúc**.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH

Chân thành cảm ơn quý bạn đạo,

Ngày 17/11/2026
Hội Trưởng
Lê Thị Lệ Hoa

Thông báo video& Audio Tuần Lễ 48, 29-11-2026

1. Video Mới:

910-MONTREAL 1984 - Đức Thầy Lương sĩ Hằng giảng về cách niệm Phật
https://youtu.be/C2M8KgrjTMI?si=QboLT2Cy08f23PQK

909-MONTREAL 1983-GIẢI THOÁT ĐỜI ĐẠO ĐIỂN GiỚI -Đức Thầy Lương sĩ Hằng giảng 24 /07/1983
https://youtu.be/6me839QRY88?si=ucCy1e9Yx0dKKiVp

908-ÚC CHÂU 1986-Khoá Kinh A Di Đà 6-1/1/1986
https://youtu.be/qzciqKvbKQQ?si=dZ8dnqJafmFNSyIG

907-STRASBOURG 1982 - Đức Thầy phân giải Kinh Thánh cho các soeurs
https://youtu.be/A6EABQRj_aQ?si=CjfC4OwydUL9WwYS

906-ÚC CHÂU 1986-Khoá Kinh A Di Đà 5-1/1/1986
https://youtu.be/C4rHc_C0Frw?si=DukjCdht66MMbx3V

905-SAIGON 1977 - DUYÊN TÌNH ĐẠT ĐẠO - Đức Thầy Lương sĩ Hằng thuyết giảng 4/9/77
https://youtu.be/9PN9ONMYxHw?si=dBFBfoJwgYz-faXL

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiền tuần này:

Nỗi Khổ và Niềm Tin 1983
https://youtu.be/lMCp4dW51pI?si=kCt13ODmRDsJAESz

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhẩy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link mầu xanh sau chử voviaudio.

3. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị videotuần này:
Xin giới thiệu tới Quý Vị YouTube mới của Quỷ Cứu Khổ Ban Vui (CKBV) với rất nhiều video ngắn như là tường trình tới Quý Vị Ân Nhân như sau: Xây nhà tình thương, Tặng xe lăn, Tặng giếng nước ngọt, Giúp người nghèo không tiền trị bịnh, Tặng học bổng, v.v..
Nhân đây cũng xin Quý Vị Subsribe và khi coi cho một Like để có thể truyền tải tới nhiều người được coi. Xin cảm ơn Ban CKBV
https://www.youtube.com/@Cuukhobanvui/playlists

11-2026 Phát cháo chay dinh dưỡng cho bệnh nhân bệnh viện Vĩnh Long
https://youtu.be/LotSkGK2IE0?si=w7ZAfYwGZp3eKuwa

11-2026 Giúp nhà tình thương 63 ở Vĩnh Long
https://youtu.be/n008rdMM6ko?si=04Nf9l1b5UAQvsWr

11-2026 Giúp nhà tình thương 62 ở Vĩnh Long
https://youtu.be/0MfHljUzJZk?si=2CFBCA_Vxd9MNpoV

11-2026 Giúp làng dân tộc nghèo ở vùng xa Kontum lương thực
https://youtu.be/Yas3PCryVx4?si=gQ4VqOgyHKcz_4D4

11-2026 Giúp gạo và mì gói cho người già khó khăn và trẻ em mồ côi ở vùng nông thôn Đà Nẵng
https://youtu.be/h7utPV8oYzE?si=1-HNHqcbbsoHuvkF

11-2026 Giúp tiền mua vật liệu cho nhà tình thươnh 3 bà cháu người H'Mông ở Tây Bắc
https://youtu.be/uCM3qKw9Nt0?si=bGQ7Es318vUA-jVC

11-2026 Giúp những người già neo đơn và những em mồ côi ở vùng nông thôn Đà Nẵng
https://youtu.be/UVn_kY44ZCo?si=qJS148c8TC_9AkAA

11-2026 Giúp cháo chay dinh dưỡng 0 đồng cho bệnh nhân nghèo bệnh viện Vĩnh Long
https://youtu.be/UlYXdJkQp-g?si=F_SxMyS9ZKOo6LoK

Xin giới thiệu thêm Mục Thư Từ Lai Vãng với những lá thư tới và Đức Thầy trả lời. Đọc mà cảm động cũng như học rất nhiều lời Chơn Lý. Kính mời.

Thư Từ Lai Vãng 130 - Biết được điển rồi và hằng sống trong điển giới thì quán thông đủ mọi việc
https://youtu.be/No6fbVayzsE?si=G8JXFOGKI3NZfY25

MỤC BÉ TÁM bàn bạc cùng các bạn khắp Năm Châu –Mục Bé Tám **Cuốn 144** câu 4341 tới 4371- Tháng 01 năm 2002. Chúng tôi có để Timestamp để Quý Vị có thể tìm lại những câu nhập tâm mà muốn coi lại nhiều lần. Xin nhấn vô chữ …more sẽ ra.
https://youtu.be/__jybxjXl7Q?si=EZpSRStBxUq0heyH
Tuần Báo Phát Triển Điển Năng số 1638 Những người thích moi móc chuyện đã rồi có hữu ích gì không?
https://youtu.be/BKe--ZFx9sA?si=Yy4fzKRwayKx4lh8
Ban video kính mời

BẠN ĐẠO VIẾT

CHẶNG CUỐI

Hành trình học hỏi và hoàn thiện bản thân tuy dài đằng đẵng, trải qua biết bao thăng trầm của đời người, nhưng xét cho cùng lại chỉ là một cuộc trở về — trở về với cái gốc ban đầu vốn có của mỗi chúng ta, nơi mà từ thuở xa xưa ta đã vô tình rời bước.

Nó cũng giống như hình ảnh một đứa con tha phương biền biệt bao năm trời, mải miết bôn ba nơi đất khách quê người để tìm kiếm danh lợi, một ngày kia chợt mỏi gối chồn chân, ngoảnh đầu nhìn lại mới hay ngôi nhà cũ vẫn ở đó, vẫn lặng lẽ kiên nhẫn đợi chờ. Nó cũng tựa như dòng sông dẫu có uốn khúc quanh co qua bao ghềnh thác, vượt qua bao nhiêu núi cao đồi dốc, thì cuối cùng vẫn tìm về với biển cả mênh mông — nơi cội nguồn sinh ra chính nó.

Hành trình thực hành của mỗi chúng ta cũng vậy. Chúng ta không đi tìm một miền đất mới lạ bên ngoài, mà thực chất đang tìm đường trở về với bản chất chân thật nhất của mình, vốn đã bị lớp lớp bụi bặm của trần gian che khuất tự bao đời.

PHẦN 1: BỐN CƠ DUYÊN LỚN TRÊN LỐI VỀ

Người xưa đi trước vẫn thường để lại bốn câu nhắc nhở sâu sắc để giúp người đi sau tự răn mình hằng ngày:

- *Nhân thân nan đắc* (Thân người khó được)
- *Phật pháp nan văn* (Pháp lành khó nghe)
- *Thiện duyên nan ngộ* (Duyên tốt khó gặp)
- *Phật quốc nan sanh* (Xứ Phật khó về)

Có những khoảnh khắc lặng lòng ngồi ngẫm nghĩ lại bốn câu ấy, chúng ta bỗng giật mình nhận ra một ơn điển lớn lao mà chính bản thân mình đang thầm lặng thọ nhận. Những điều tưởng chừng như hiển nhiên, như hơi thở hằng ngày, thì kỳ thực lại chẳng hề hiển nhiên chút nào nếu đặt vào dòng chảy vô tận của thời gian:

- **Thân người khó được** — giờ đây chúng ta đã có được một tấm thân lành lặn.
- **Pháp lành khó nghe** — chúng ta được nghe những lời chỉ dạy đúng đắn của Chánh pháp.
- **Duyên tốt khó gặp** — chúng ta đã gặp được Thầy và bạn đạo cùng chí hướng.
- **Phật quốc nan sanh** — chúng ta cũng đang từng bước vững vàng hướng tới.

Mỗi một cơ duyên tốt đẹp trọn vẹn ấy tựa như một mảnh ghép lặng lẽ điền vào bức tranh toàn cảnh của một đời tu học. Để rồi khi chúng ta lùi lại một bước, nhìn nhận cho thật kỹ, mới hiểu rằng mình đang đứng giữa một cơ hội hiếm có trong muôn vàn kiếp sống của một sinh linh.

Để có được chiếc áo tấm thân tứ đại như ngày hôm nay, mỗi một sự sống đã phải đi qua không biết bao nhiêu chặng đường tiến hóa đầy gian khổ, thấm đẫm mồ hôi và nước mắt như ta đã từng nghe: *'Trải qua bảy ức niên mới được tấm thân này'*. Vậy mà trên con đường trở về ấy, phần gian nan và nặng nề nhất — chiếm đến chín mươi chín phần trăm hành trang, chín mươi chín phần trăm sự chuẩn bị nền tảng — kỳ thực đã được Đức Thầy bao dung sắp xếp và ban tặng trọn vẹn từ những bước đi chập chững đầu tiên.

Đường về nhà, nếu xét đến tận cùng bản chất, giờ đây chỉ còn lại một phần trăm ngắn ngủi cuối cùng — đó chính là phần của ý chí cá nhân, của sự thực hành đều đặn và của sức mạnh tập trung nơi chính bản thân mỗi người.

PHẦN 2: TIẾNG TỰ VẤN GIỮA ĐỜI THƯỜNG

Chúng ta đã vô cùng may mắn khi gặp được con đường đúng đắn, được kề cận bên một vị Thầy soi sáng từng bước đi, với tâm nguyện duy nhất là mong sao tất cả những người đi theo đều đạt đến sự thanh nhẹ và giải thoát thực sự. Ấy vậy mà

năm tháng cứ lặng lẽ thoi đưa như bóng câu qua cửa sổ. Mỗi lần soi mình trước gương, chúng ta đã thấy mái tóc nhuốm màu thời gian, gương mặt hằn lên dấu vết của năm tháng; nhưng khi nhìn lại sự tiến bộ của tâm trí, lại thấy mình còn lắm phen bê trễ, việc rèn luyện chưa tiến được bao nhiêu.

Trong lòng chúng ta vẫn thường tự nhủ, vẫn luôn hẹn ước với chính mình: *"Đêm mai mình sẽ tập trung thực hành tốt hơn..."*. Nhưng rồi ngày mai đến, guồng quay hối hả của đời sống thường nhật cùng những thói quen trì trệ lại lặng lẽ cuốn chúng ta đi, như chưa từng có một lời hứa hẹn nào được thốt lên vào đêm trước.

Ai trong chúng ta cũng biết cuộc đời này là một bể khổ, và ai cũng có mong muốn thoát khỏi những nỗi đau khổ đó. Những ngày đầu mới nắm được phương pháp trong tay, nghiêm túc thực hành, chúng ta thấy thảnh thơi, thân tâm dần vơi nhẹ bớt gánh nặng. Nhưng rồi dường như vẫn còn đó một lực trì kéo vô hình nào đó ẩn sâu trong tâm khảm, bám rễ rất chặt và không dễ gì rũ bỏ trong một sớm một chiều.

Phải qua năm dài tháng rộng kiên trì, chúng ta mới chợt bóc trần được một sự thật vô cùng giản dị nhưng thấm thía: vượt qua nỗi khổ không phải là tốn công tốn sức để trốn chạy hay tìm cách diệt trừ đau khổ, mà là học cách bình thản đối diện, để rồi hòa tan cái khổ ấy trong sự thanh tịnh và sáng suốt của nội tâm. Tiếc thay, có những lúc lực bất tòng tâm — sức mạnh dứt khoát của chúng ta còn chưa đủ mạnh để giữ cho tâm mình khỏi lay chuyển trước những giông bão của ngoại cảnh.

Tiếng lòng trăn trở:

Kiếp sống nhân sinh lắm khổ đày!

Nhân quả luân hồi chẳng chừa ai.

Duyên may Pháp Lý đường giải thoát,

Tâm chưa dứt khoát luống u hoài.

Lục tự Di Đà chưa biệt niệm,

Pháp luân thường chuyển huệ chưa khai.

Quá khứ trôi qua nhiều bê trễ,

Tương lai còn đó một bóng dài.

Từng câu thơ vang lên chính là tiếng tự vấn chân thành và nghiêm túc nhất của mỗi chúng ta. Sáu chữ Di Đà chúng ta đã niệm biết bao nhiêu lần, vậy mà tâm vẫn chưa thật sự thường niệm, vẫn còn để cho ý niệm phân tán trăm bề theo những lo toan, tính toán. Con đường khứ trượt lưu thanh hằng ngày bên trong vẫn đều đặn, nhưng trí tuệ nội tâm do đâu vẫn còn ngủ yên chưa bừng tỉnh? Câu hỏi đau đáu ấy không có ai khác ngoài chính bản thân chúng ta có thể trả lời được, và câu trả lời chỉ có thể tìm thấy qua từng giờ phút bền bỉ trên gối thiền.

Chẳng lẽ chúng ta đành cam chịu buông xuôi, để mặc cho "bóng dài" của tương lai cứ mãi vô định và mờ mịt? Không! Dẫu có những lúc muộn màng, dẫu có những đoạn đường yếu lòng mỏi mệt, những người đi tìm sự thật như chúng ta vẫn phải đứng dậy bước tiếp, một cách hiên ngang và vững vàng. Đường đời và đường đạo là hai lối song hành; và trên hành trình ấy, mỗi người phải tự đi bằng đôi chân của chính mình, tuyệt đối không một ai có thể bước thay cho chúng ta.

PHẦN 3: BƯỚC CHÂN QUYẾT ĐỊNH MỘT PHẦN TRĂM

Nhìn lại bốn cái duyên khó được nhắc đến ở trên, rõ ràng về mặt nền tảng, chúng ta hầu như đã nắm giữ trọn vẹn phần lớn cơ hội để đi đến đích. Giờ đây, mọi sự chỉ còn chờ đợi vào một khoảng cách mong manh ấy — chặng đường ngắn nhất nhưng lại là chặng đường quyết định sự thành bại của cả một đời tu.

Khoảng cách ấy, nói dễ thì thật dễ, mà nói khó thì lại tựa như việc vượt trùng khơi. Đó chính là việc thực hành "dứt tưởng" — buông bỏ mọi suy nghĩ lao xao, mọi tạp niệm lung tung trong tâm trí thường ngày, để tâm trí hoàn toàn quy về một mối duy nhất. Khi làm được điều đó, tâm chúng ta không còn phóng chạy theo những cảnh vật, những lời khen chê bên ngoài, mà chỉ còn lặng lẽ nhớ và hòa tan vào nguyên lý thanh tịnh của lục tự Di Đà: Nam Mô A Di Đà Phật.

Cái khó của chặng đường tự lực này không nằm ở chỗ chúng ta thiếu phương pháp, thiếu sự dẫn dắt. Cái khó nằm ở chỗ tâm trí chúng ta vốn đã quá quen với việc chạy nhảy, quen để một ý nghĩ vừa khởi lên là lập tức kéo theo trăm ngàn ý nghĩ khác nối tiếp không dứt. Ngay giữa đời thường, liệu chúng ta có dễ dàng dứt tưởng được chăng khi vừa ngồi vào giờ thực hành trên gối thiền mà tâm trí vẫn còn vướng bận chuyện cơm áo gạo tiền lão bệnh, chuyện được mất hơn thua của một ngày dài vừa qua?

Đó là lý do vì sao phần lớn cuộc hành trình đã được thâu ngắn và chỉ còn một phần trăm chặng cuối này để đơm hoa kết trái. Nó cũng giống như một người đã chuẩn bị đủ mọi hạt giống tốt, chăm sóc bón phân đầy đủ hằng ngày, nhưng nếu thiếu đi giây phút quả chín tự rụng xuống mảnh đất lành, thì công phu vun trồng bấy lâu

vẫn chưa thể gọi là trọn vẹn. Giây phút quả chín ấy là việc không thể vay mượn, không thể trông cậy hay phó thác vào ai khác ngoài chính sự tự chủ và tập trung của bản thân mình:

Hành để đạt, không cầu ân huệ,

Tin nơi mình, không vựa vào ai.

Dũng, lì vượt mọi chông gai,

Dũng, lì đến cuối đường dài vạn niên.

Thực hành phương pháp đúng đắn, tức là chúng ta đang bước đi trên lối về. Nhưng việc về có đến nơi hay không, hoàn toàn tùy thuộc vào ý chí năng luyện và sự kiên định của chính bản thân mỗi chúng ta, trong đó ý chí hành pháp chính là ngọn lửa mồi sẵn sàng cho mọi sự bừng sáng. Đúng như lời dạy xưa (trích đoạn bài thơ chữ Di trong lục tự Di Đà) vẫn còn vang vọng trong tâm khảm:

..."Cung Ly dứt tưởng được thanh minh,

Đắp nền luyện tập công phu gắng,

Chờ lúc Trúc Cơ kết quả thành.

Biệt niệm trong mình Thần mới hóa"...

Chỉ còn một bước chân quyết định nữa thôi. Bước chân ấy không cần phải vội vã, không cần phải gồng mình ép buộc, mà chỉ cần một lòng bền bỉ, trong ý trí luyện hành, mỗi ngày một chút, mỗi thời khắc ngồi yên:

Quên lo già và quên sợ mất,

Quên luôn mình, không nợ cầu siêu.

Mặc cho thế cảnh đổi bao chiều,

Sáu chữ Di Đà không vắng thiếu.

Tạp niệm tới ta không xua đuổi,

Không chạy theo, tự nó nhòa mờ.

Tâm định an quên sợ quên lo,

Vinh quang đến đích, thỏa bến chờ.

Và bài học cốt lõi của người hành giả trên chặng đường tự lực ấy xin được đúc kết trọn vẹn qua những vần thơ kiên định:

Hành đúng Pháp là không còn sợ,

Bệnh có về không nợ cầu an.

Tự hành tăng trưởng thanh quang,

Không ỷ lại vào ai mới chánh.

Thiền Pháp Lý là đang lập hạnh,

Dụng điển hành, đáp nợ chúng sanh.

Âm thầm tu, siêng luyện năng hành,

Dũng hành tất đạt, trược hóa thanh.

Và rồi khi đứng ở cuối con đường nhìn lại, chúng ta sẽ thấy "bóng dài" của tương lai năm nào giờ đã hóa thành ánh sáng rực rỡ của một chặng đường viên mãn.

Chưa được sáng nên còn thấy bóng,

Sáng lên rồi bóng tự mất đi.

Nghiệp từ bao kiếp cũng đi.

Thân tâm tỏa sáng, kiên trì đến nơi.

LỜI KẾT

Xin kính chúc tất cả bạn đạo đồng hành trong chúng ta, dù đang ở bất cứ chặng nào trên hành trình này, vẫn luôn giữ vững tay chèo trước sóng gió, định ý dứt tưởng, phủi sạch mạng nhện sợ và lo trong tâm trí, không tiếc nuối những phút giây bê trễ đã lùi vào quá khứ, mà chỉ một lòng hướng về phía trước. Cầu chúc cho mỗi người trong chúng ta đều sớm vượt qua chặng đường tự lực cuối cùng này, kích phát

nguồn điển quang sáng suốt để cùng nhau tiến về đích đến trong sự trọn vẹn mười phân vẹn mười.

Cảm ơn bạn đã kiên nhẫn đi đến cuối bài viết này. Giờ phút này đây, khi gấp trang viết lại, bạn có cảm thấy mình còn chút u hoài hay tí ti lo sợ gì trong tâm khảm nữa không?

Japan 20/11/2026

Tâm Thường

Những bài đã đăng trên **vovinet.org**: ***'Tầm Thường'***(*1,2,3*) số 1615,1616,1617*;* ***'Đạo Trong khổ'*** số 1619*;* ***'Mì Đã Hết, Dĩa Vẫn Còn'*** số 1621*;* ***'Thiền và Thấy'***(*1,2*) số 1623, 1624*;* ***'Viên Quang'*** số 1625***;*** ***'Tập Vẽ Số Không'*** số 1628*;****'Đường Mây Hai Lối'*** Số 1632; ***'*** **Về*'*** số 1635; ***'*****Chân*'*** số 1637

HƯỚNG TÂM CẦU NGIYỆN

1) Olympia-WA, Nov 26, 2026
— Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện đến anh trai của tôi là **Nguyễn Trí Thành** qua đời vào dịp Lễ Tạ Ơn "Thanksgiving" tại Sacramento, ngày thứ Năm, 26 tháng 11, 2026 (SN 1939), 9:00 sáng, hưởng thọ 88 tuổi.
— Chân thành cảm ơn quý ban đạo thiền gửi thanh điển sưởi ấm lòng anh tôi "Thượng lộ bình an".
Gia đình anh chị Nguyễn Trí Vượng & các cháu.
-- Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình --

2) Kính xin quý bạn đao hưởng tâm cầu nguyện cho em và anh của bạn đao Tô Ngọc Sang và Tô Trường Xuân,Tô Thanh Nga là bạn đạo **Tô Hồng Phúc** sanh năm 1947, mất ngày 22 tháng 11 ,2026 lúc 6 giờ sáng nhằm ngày 14 tháng 10 năm Bính Ngọ, tại ấp Tân Chánh xã Tân Tập,Cần Giuộc, Long An Việt Nam, hưởng thọ 80 tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.
Gia đình bạn đạo Tô Trường Xuân xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.